

انگیزه انتخاب رشته مامایی در دانشجویان دانشگاه‌های علوم پزشکی شهر تهران در سال ۸۵-۸۴

صدیقه امیرعلی اکبری^{*}، کتایون ارفعی، هاشم فردانش، حمید علوی مجد

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / پاییز و زمستان ۱۳۸۶؛ ۷(۲): ۴۵۱ تا ۴۵۳

در این مطالعه توصیفی، پرسشنامه‌ای شامل دو بخش مشخصات دموگرافیک با ۱۶ گزینه و بخش مربوط به انگیزه‌ها در قالب ۴۱ گزینه در ۴ حیطه به صورت انگیزه‌های فردی با ۱۳ سؤال، آموزشی ۸ سؤال، شغلی ۱۲ سؤال و اجتماعی ۸ سؤال، طراحی گردید. در تعیین اعتبار ابزار از روش اعتبار محتوی و در تأیید پایایی آن از آزمون مجدد با $r=0/9$ استفاده گردید. در نمره‌دهی به پاسخ گزینه‌ها از مقیاس لیکرت استفاده شد، بطوری که پاسخ هیچ، نمره صفر و پاسخ بسیار زیاد نمره ۴ را به خود اختصاص داد. در نهایت، میانگین هر حیطه در بازه صفر تا ۱۰۰ و میانگین هر گزینه در بازه صفر تا ۴ محاسبه گردید. از ۲۸۰ پرسشنامه توزیع شده در بین دانشجویان ترم‌های مختلف مامایی، ۲۶۰ مورد (۹۳ درصد) بازگشت داده شد. در تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی به صورت فراوانی و $mean \pm SD$ استفاده گردید.

یافته نشان داد که اکثریت دانشجویان مجرد (۸۴/۲ درصد) با میانگین سنی $20/85 \pm 1/73$ ، ساکن شهرها (۹۷/۲ درصد) و میانگین معدل $18/23 \pm 1/51$ دارند و ۳۱/۹ درصد رشته مامایی را در بیست اولویت اول انتخاب خود قرار داده بودند. انگیزه‌های فردی با میانگین $35/51 \pm 7/50$ مهم‌ترین عامل و انگیزه‌های اجتماعی با میانگین $13/44 \pm 6/12$

انگیزه، عامل انجام بسیاری از فعالیت‌ها و از جمله یادگیری آموزشی می‌باشد (۱). امروزه، به جهت رقابت شدید بین جوانان برای کسب تحصیلات عالی، افراد از طبقات گوناگون جامعه و با انگیزه‌های مختلف و گاهی بدون شناخت، آگاهی و علاقه، وارد رشته‌های مختلف آموزشی می‌شوند (۲) و مسلم است که رشته مامایی نیز از این قاعده مستثنی نیست. از آنجا که این حرفه نقش حساس و ویژه‌ای در تأمین نیازهای دو گروه آسیب‌پذیر مادران و نوزادان دارد، ماماها مسئولیت خطیری در قبال جامعه به عهده دارند. به همین جهت، فراگیران آن باید از علم، علاقه، انگیزه، آگاهی و قدرت تصمیم‌گیری در سطح بالا در ایفاء نقش آتی خود برخوردار باشند (۳). بنابراین، مطالعه حاضر به منظور تعیین انگیزه‌های انتخاب رشته مامایی دانشجویان دانشگاه‌های علوم پزشکی تهران در سال ۸۵-۸۴ انجام شد.

^{*} آدرس مکاتبه: صدیقه امیرعلی اکبری (مربی)، گروه مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، خیابان شریعتی، تهران.
Asa_akbari@yahoo.com
کتایون ارفعی، مربی گروه مامایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان (k.arfaie@yahoo.com)، دکتر هاشم فردانش، استاد گروه علوم تربیتی دانشگاه تربیت مدرس (hfardanesh@yahoo.com)، دکتر حمید علوی مجد، استادیار گروه آمار دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی (alavimajd@gmail.com).
این مقاله در تاریخ ۸۶/۳/۲۹ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۶/۱۰/۱۹ اصلاح شده و در تاریخ ۸۶/۱۰/۳۰ پذیرش گردیده است.